

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 6. De tertia, & quarta specie Irregularitatis ex defectu ætatis, & ex defectu libertatis,

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

dicitur deinceps) susceptum Ordinem exercere in occulto, aut inter alios leprosus: nisi forte manus, aut labra haberet corrupta: aut tam grandis esset lepra ut sine periculo ministerium explere non posset. Promoueri autem non potest, ne quidem ad ministrandum in occulto, aut inter alios leprosus, ut notat Maiolus lib. 2. cap. 18.

Vbi addit ex eodem D. Thoma, idem ac de lepra in hac re iudicium esse de scabie quae liberum usum manuum valde impedit, ita ut sacramenti consecratio non sit tuta, qualis est ea scabies, quam medici psoram dicunt, ex atra bile sicut lepra originem trahens. Id ipsum de lue Venerea: prout ad acres dolores habet ad iuncta ulcera, per totum corpus diffusa, idem auctor in sequenti cap. 19. merito statuit propter magnam similitudinem, quae talis morbus habet cum ipsa lepra: in eo, quod incurabilis sit, & contagione inficiat, scandaloque & horrore sit, etiam magis, quam lepra, hoc nomine, quod turpitudinem facit libidinis vnde causatur, praeseferat in conspectu hominum. Ideoq; illam etiam irregularitatem inducit, quam incurrit Sacerdotes fornicarij, cum actus criminis ipsorum manifestus, offensusque est, ut habet textus expressus in cap. Sacerdotes, distinct. 50. Adeo ut, ex eodem auctore, quantumvis ei morbo desissent externa illa ulcera, sed ad esset claudicatio, vel vocis debilitatio ob internam faucium, vel narium corrosionem, vel capillorum defluxio, vel aliquid simile inde protuberans, vnde vulgus scandalum pareretur, etiam si aeger de suo crimine poenitentiam egisset, ipse nec posset promoueri, nec iam promotus Ordinem suscipere.

Secundus morbus irregularitatem specialiter inducens ex eodem Maiolo in sequenti cap. 20. est: tum phthisis: praesertim cum ex medicorum aetate, periculum est ne habitus aut foveat phthisi inficiantur alij, aut tussis reddat non tantam Eucharistiae sumptionem: Tum etiam pellis, imo & pellis suspicio, donec ea purgetur, propter ingens periculum contagionis quod est in illa.

Tertius morbus, ex eodem in cap. 21. est podagra, & chiagra: illa quidem, quatenus ob eam non potest quis stans altari commode deservire: ut censendus est, iuxta glossam ad cap. Si quis in infirmitate, distinct. 55. & Panor. ad cap. 2. De Clerico aegrotante num. 3. qui sine baculo nequit ad altare ascendere. Haec vero quatenus usum manus ita impedit, vel deformem efficit, ut inde timeri possit scandalum propter deformitatem membri, aut sacramenti tractationem non securam, ob illius debilitatem: quibus de causis arceat quis a celebratione Missae, iuxta cap. Presbyterum De Clerico aegrotante.

Quartus morbus ex eodem Maiolo in cap. 22. est febris, quae adeo vexat hominem, ut in eo sensuum officia non sint libera: grande enim periculum esset sacris ministris se in tali agitatione ingerere. Quamquam si febris non esset continua, sed intercalaris: quo tempore ea vacat, & liberum corpori usum permittit, promoueri quis posset, aut promotus celebrare, si coadiutorem secum habeat, qui si febris inualuerit, possit succurrere, aut si opus sit, sacra ministrare, la perficere, argumento cap. Illud, & cap. Nichil, 7. quae sit.

Quintus apud eundem in cap. 23. est dolor capitis continuus, aut quasi continuus, quo quis angitur tam graviter, ut non habeat liberum naturae usum ad exercenda Clericalia officia. Ob qualem dolorem Episcopo datur coadiutor in cap. Scripsit, & in cap. Qualiter, ead. quae sit. vnde intelligitur, quod posito eo impedimento, talis non fuerit in Episcopum promouendus.

Sextus ex cap. 24. est paralysis: qua membra corporis ita dissoluntur ut suo usu desistantur. Nam ea laboranti datur quoque coadiutor, iuxta cap. vltimum De Clerico aegrotante. Item etiam, ob similem effectum dici potest de apoplexia, qua membra ita corripuntur, ut ad agendum inutilia reddantur.

Pro septimo, idem Maiolus in cap. 25. ponit defectum abstemiorum illorum qui sic a vino abhorrent, ut illud nec bibant, nec bibere possint. Quales glossa ad cap. Ipsi Apolloli, 2. quae sit. 7. ordinari non posse probat ex eo, quod Missam celebrare non possint, cum in ea omitti nequeat

consecratio, sumptibusque calicis, De consecrat. distinct. 2. cap. Obtemperamus. Maximum autem periculum est, ne si talis abstemius calicem consecraret, illum abhorrente natura, non possit sumere, saltem sine periculo aegritudinis, vel sumptum euomendi: Quare ipse potendus est in numero eorum qui inhabiles censentur ad Ordines.

P. ultimo locum in cap. vltimo ponit languorem stomachi adferentem notabile periculum euomendi factam Eucharistiam. Quod periculum, ab eius perceptione arceat, patet ex cap. Si quis per ebrietatem, De consecratione distinct. 2. Vbi Eucharistiam euomenti, etiam per infirmitatem, poenitentia imponitur. Adde ex tali quoque periculo nasci horrorem, ac scandalum populi.

Adverte obiter non referre, quod de omnibus propositis morbis non habeatur specialis mentio in iure canonico: quia sufficit illos eam affinitatem habere cum iis, de quibus est specialis mentio, ut utriusque eadem plane certatur ratio, & inodus impediendi Ordinum usum, adeo ut merito censentur eodem iure comprehendi. Id enim est fundamentum generalis documenti, quod initio huius sectionis attulimus ex Nauaro. Qui in eodem num. 202. monet solum Papam in hac specie irregularitatis dispensare.

Adverte item circa irregularitatem ex defectu corporis: eo ipso quod ob illum quis censetur irregularis, tanquam ad sacerdotium ineptus, ipsum ad inferiores Ordines promoueri non posse, imo nec ad Clericatum, iuxta cap. Illiteratos, distinct. 36. Iam tamen promotum, ob superuenientem defectum non prohiberi exercere actus inferiorum Ordinum, imo & sacerdotij, ad quos iure natura aptus fuerit: neque enim Sacerdos qui amissam partem pollicis, nec potest hostiam frangere, prohibetur Epistolam ad Evangelium canere, vel confessiones audire, sicut prohibetur Missam celebrare. Vide Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 200. & Couar. ad Clement. Si furiosus, 1. par. in initio, num. 5. Cum hocque in sequenti num. 7. (vbi communem sententiam esse ait) adde in irregularitate quae incurritur ex corporis vitio, solum Papam dispensare, etsi de tali vitio cum dubitatur, an sufficiat ad irregularitatem, sit Episcopi determinare: prout idem auctores notant ex Innocent. ad cap. 1. De corpore vitiat, & iam in praecedentibus annotauimus.

CAPVT VI.

De tertia, & quarta specie irregularitatis ex defectu aetatis, & ex defectu libertatis.

SVMMARIVM.

- 60 Defectus aetatis quatenus irregularitatem inducat.
61 Ordinari ante legitimam aetatem sunt suspensi: & quatenus talem suspensionis violatione, irregularitatem incurrant.
62 Solum Papa dispensare potest, ut quis ante legitimam aetatem ordinetur, aut Ordinem exerceat.
63 De irregularitate mancipiorum, quid sit tenendum.
64 De irregularitate curialium.
65 De irregularitate eorum, qui sunt aliis ad rationem obligati.

Defectum aetatis dum durat, facere hominem irregularem communis sententia est: quae, ut Nauar. cap. 27. num. 202. notat, deducitur ex cap. vltimo, De temporibus ordinationum in 6. Adde potest ex cap. In veteri, distinct. 77. & ex cap. Pueri, 1. q. 1. & ex cap. Vel non est, De temporibus ordinationum. Ac iure quidem antiquo fuerunt singulis Ordinibus propriae aetates praescriptae, sed in Clement. vltima, De aetate & qualitate, immutatum est his verbis, Generalem Ecclesiae obseruantiam volentes antiquis iuribus in hac parte praeferi: decernimus ut, non alio obstante impedimento Canonico, possit quis libere in decimo octavo ad Subdiaconatus: in 20. ad Diaconatus, & in 25. aetatis suae anno ad Presbyteratus Ordines promoueri. Vbi videnda est glossa. Nuper vero Concilium Tridentinum in sess. 23. cap. 12. De reform. ad Subdiaconatus Ordinem ante

22. annum, ad Diaconatus ante 23. ad Presbyteratus ante 25. ætatis suæ annum (inceptum intellige iuxta vſitatum cōſuetudinem, quæ optima eſt legum interpret. cap. Cum dilectus. De cōſuetudine) quemquam promoueri prohibet: tacens de minoribus Ordinibus, quaſi in his magis ſit habenda ratio literaturæ, & morum (de quibus præceperat cap. 1. & 11.) quæ ætatis. Conſtat autem ex cap. Nullus, De temporibus ordinationum in ſexto, eos nulli eſſe conferendos ante ſeptimum annum expleum. Illic enim in ſans prohibetur initiari prima tonsura, & multo magis minoribus Ordinibus.] Infantem vero dicit eum qui nō exceſſit ſeptimum annum, ex gloſſa ibidem ad verbum (Infanti.)

61. Ceterum ordinati ante legitimam ætatē ſuſpenſi ſunt ab Ordinum executione, donec ad illam peruenerint. Ea autem adueniente, dummodo ſuſceptos Ordines nondum exercuerint, poſſunt ſine diſpenſatione eos exercere, & ad altiores promoueri: argumento cap. Vel non eſt compos, De temporibus ordinationum: iuxta communem, vt habet Couar. ad Clemen. Si ſurioſus, 1. par. §. 1. num. 4. Doctorum interpretationem. Sin exerceat actus Ordinum maiorum (intelligendum Nauar. poſt citando) antequam ad legitimam ætatē peruenerit, ex violatione ſuſpenſionis, ſeu eo nomine quod ſuſpenſus Ordinem exercuerit, irregularitatem incurrit: vnde & adueniente ætate opus habet diſpenſatione Papæ, vt per bullam Pij ſecundi, quæ incipit, Cum ex ſacrorum, annorant Sylu. in verbo, Irregularitas quaſt. 10. in fine, & Nauar. in Enchir. cap. 25. num. 70. ex cap. 27. num. 155. & Couar. loco cit. alios referens. Quam tamen bullam Nauar. in dicto num. 155. putat non comprehendere eum, qui temerarie quidem ordinatus eſt, ſed poſtea bona fide, & candida ſimplicitate per pœnitentiam purgato peccato, exerceat Ordinem, exiſtimans id ſibi licitum eſſe: ſicut nec eum qui bona fide & ſimplicitate exiſtimans ſe legitimum cum non eſſet, ordinatus eſt. Id quod ille infert ex verbo, præſumpſit, quo Pontifex in dicta bulla vitur, importante dolum.

62. Neminem autem poſſe cum quoquam, ſiue ad ſuſceptionem, ſiue ad executionem Ordinum ante legitimam ætatē diſpenſare præter Papam, cōfirmat gloſſa ad cap. Cum dilectus, De electione, verbo, In ætate: & ad cap. Nihil, eodem tit. verbo, Ætatis: habetque locum in religioſis, priuilegiis quibuſcumque quoad id, exclusis, ex Concl. Trident. in cit. cap. 12. Id quod Nauar. notat in ſequenti num. 202. verſu 12.

PARS RELIQUA CAPITIS.

De Irregularitate ex defectu libertatis.

63. **E**X defectu libertatis irregulares ſunt. Primo, illi qui omnino priuantur libertate, vt mancipia. Ita habetur per totam ſere diſtinct. 54. & totum tit. De ſeruis non ordinandis. Quod genus hominum Eccleſia tanto ſtudio à ſacris Ordinibus arceat, vt Episcopi in ſua conſecratione de ea re moneantur quemadmodum attingitur in cap. Conſuluit, De ſeruis non ordinandis, cum dicitur: Si memores, in conſecratione tibi dictum fuit, vide ne quemlibet ſeruilis cōditionis ad Ordines promouere præſumas. Ratio vero eſt, vilitas ſiue abiectio ſeruilis conditionis, & dignitas ſacerdotalis, vt in tertia parte tit. 28. cap. 6. §. 6. D. Anton. expreſſit.

Ceterum ſi ſeruus domino ſciente, nec contradicente ordinatus eſt: hoc ipſo euadit liber, & ingenuus ex cap. Si ſeruus ſciente, diſtinct. 54. etiam ſi minoribus tantum Ordinibus eſſet ordinatus, ex D. Anton. loco cit. Et ratio eſt, quia canon generaliter loquitur. Sin autem domino ſciente, vel inuito ordinatus eſt, diſtinguere oportet. Nam vel promotus eſt tantum ad minores Ordines, & tunc redigitur in priſtinam ſeruitutem, ex cap. Nulli, diſtinct. 54. & ex cap. 2. De ſeruis non ordinandis. Id quod gloſſa vtrobi- que exprimit: atque ad ipſum cap. Nulli, ea notat, talem nullo Clericorum priuilegio gaudere, niſi Canonis imponentis excommunicationem percuffori Clerici, quod & amittit depoſitus.

Iam ſi promotus eſt ad Diaconatum: id aut contigit

ſciente Episcopo ordinatore: tuncque liber erit, & Episcopus tenebitur domino ſatisfacere, ex cap. Si ſeruus abſente, eadem diſtinct. 54. aut contigit neſciente Episcopo, ſed ſcientibus præſentatoribus, & tunc per idem cap. Hi tenebuntur ſimiliter domino ſatisfacere: aut demum id contigit nec Episcopo, nec præſentatoribus ſcientibus: tuncq; ordinatus tenebitur ſubſtituere alium ſeruum ſuo loco, vel dare pretium ſuæ redemptionis. Quod ſi neutrum poſſit, deponi debet ac domino ſuo reſtitui iuxta cap. Ex antiquis, aut ſi non habeat, debet redemptionem procurare, prout Nauar. addit in Enchir. cap. 27. nu. 202. aut demum ſi neq; illud, neq; hoc poteſt, debet ſeruire Domino in ſiſ obſequiis, quæ Ordinem, quem conſecutus eſt, non deceant, iuxta cap. Frequens, eadem diſtinct. Aduerte vero domino tantum concedi ſpatium vnus anni ad repetendum ſeruum ordinatum, ex cap. Si ſeruus ſcient, ſupra memorato. Quem annum gloſſa ad verbum, Vnius, iudicat eſſe numerandum à tempore quo ſeruit ordinatum. Et ratio eſt poteſt, quod in tali reus innocenti cenſeri debeat fauere velle, non fraudulenter nocenti.

Secundo, ex eodem libertatis defectu irregulares ſunt illi, qui libertatem quidem aliquam habent, non tamen integram, & perfectam: vt Curiales, & ij qui obligati ſunt aliis ad ratiocinia: nam Curiales: ſiue, vt D. Anton. loco citato §. 4. interpretatur, ij qui ex quacunque cauſa; curie publicæ poteſtatem habent, obligati ſunt ad aliquod munus gerendum: quouſque fuerint ſoluti ea obligatione, non poſſe ordinari, habetur ex cap. 1. 2. & 3. diſtinct. 51. & ex cap. primo, diſtinct. 53. In quibus rationes hæ redduntur: in cap. quidem primo diſtinct. 51. quod in talium munerum executione plerumque contingant ex quibus irregularitas incurritur: in cap. vero 2. & 3. quod Eccleſia moleſtiam paſſura eſſet, dum domini quibus obligantur, ipſos repeterent. In eodem demum tertio, & in primo diſtinct. 53. ne ſuſpicio ſit ſimulacæ promotionis ad liberandum ſe ab obligatione per ſacerdotium. Intelligendum autem illud eſt, ex eodem auctore, ſiue natus ſit honeſtum, ſicut eſt Iudicum, A uocatorum, Militum, & ſimilium: ſiue inhoneſtum vt hiſtrionum, & aliorum, qui theatralibus ſpectaculis addicti, publicis ſtipendiis aluntur ad ludicia facienda. Atque hi poſteriores, quoniam per tale miniſterium infames redduntur, non ſunt ſtatim ac liberantur ab illa obligatione, idonei ad Ordines, donec ſublata ſit infamia. Illi autem priores ſtatim ſunt, niſi in executione ſui muneris egerint aliquid per quod irregularitas contrahitur, vt ſi exercuerint iudicium ſanguinis.

Iam de iis qui ad ratiocinia obligati ſunt aliis; quod ſunt irregulares, habetur ex cap. vnico, De obligatis ad ratiocinia. Quod quomodo accipiendum ſit, gloſſa ibidem verbo, Ratiocinia, & cum ea D. Anton. in eodem §. 4. ſic explicat. Obligatus ad ratiocinia alicui ſeculari perſonæ nō miserabili: velut tutor, curator, procurator: ſi in officio voluerit permanere, promoueri non debet 21. quaſt. 3. cap. 1. & 2. & titulo, Ne clerici, vel Monachi &c. cap. 1. & 2. Si vero Eccleſiaſtica perſonæ aut ſeculari quidem, ſed miserabili, ſeu paupertate, vel infirmitate oppreſſæ, quam quilibet iuuare tenetur, etiam perſeuerans in officio, poteſt promoueri, ſi nihil aliud obſiſtat: diſtinct. 86. cap. Peruenit, & 16. quaſt. 7. cap. In noua actione. Sin ad miniſtrationem quidem depoſuit negotiorum, vel officij quod geſſit, ſed manet obligatus ad ratiocinia; ſi hæ ſint publica, id eſt, ad quæ obligetur reipub. promoueri non debet ante redditam rationem, ne reuocetur: ex cap. Præterea, diſtinct. 51. Si vero ſint priuata, vt ob emptionem, vel alium ſimil. m. contractum: aut in ipſa promotione mouetur, aut prius mota eſt ei quaſt. de dolo, ſeu perſidia: vel neque mouetur neq; mota eſt. Siq; prius, non debet ante finem

leis promoueri, distinet. 8. cap. Tantis. Quantum vero tempus satis sit ad eam terminandam; taxari debet per Episcopum; si postetius, non obstante obligatione promoueri debet, inquit memorata glossa; nisi manifestum sit ipsum de dolo teneri: quo casu Episcopus eum repellere debet: sicut quemlibet criminofum, & infamem, 6. q. 1. cap. Infames.

CAPVT VII.

De quinta specie Irregularitatis ex defectu natalium.

SVMMARIVM.

- 67 Irregularis est quisquis ex legitimo matrimonio natus non est.
- 68 Regula iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitime.
- 69 De legitimatione filii spurii per subsequens parentum matrimonium legitimum.
- 70 Factus legitimus per consequens parentum matrimonium habitus est, vt ad seculares, sic & ad Ecclesiasticas dignitates.
- 71 Nec eget dispensatione vt susceptos Ordines exerceat, vel ad superiores ascendat.
- 72 Legitimatione per potestatem secularem non facit illegitimum ad Ordines habitum.
- 73 In hac irregularitate quatenus Papa, & quatenus Episcopus dispenset.
- 74 Illegitimus à Papa dispensatus absolute ad Ordines, & beneficia Ecclesiastica, non est eo ipso ad seculares dignitates.
- 75 De legitimatione facta per Papam cum aliqua determinatione.
64. 76 Is qui existimatur ex legitimo matrimonio natus, sed non est: an censeri debeat irregularis.
- 77 Filii infidelium conuersorum, & filii fidelium expositi, quatenus sint irregulares.
- 78 De eo qui bona fide existimat se legitimum, & à matre illegitimus asseritur.
- 79 De hereticis, & eorum credentibus, receptoribus, defensoribus, fautoribus, ac ipsorum filijs quatenus sint irregulares.

tur; proles quæ inde nascetur, illegitima erit, quia fiet emissionem professionis; dissolutum dimisso fuit matrimonium, ex Concil. Trid. sess. 24. can. 6.

Secunda est, Si post consummationem matrimonij alter coniugum altero contradicere, vel ignorante, religionem ingressus, in ea profiteatur: (aliam rationem esse casus ad alterij intelliges in seq. lib. num. 326.) quia non est solutum matrimonium, & professus cogitur redire ad coniugem, eique debitum conjugale reddere, ex cap. Quidam, & cap. Placet De coniugatione coniugatorum, proles inde suscepta legitima est.

Tertia est, Si mulier viro ad religionem transeunt consentiat, postmodum non valens se continere, potest repetere virum, & vti matrimoniali copula, ex cap. 1. De conuers. coniug. Vnde proles quæ inde nascetur, erit legitima. Secus autem foret, si ipsa religionem esset ingressa, vel si suspecta non esset, saltem continentiam vouisset iuxta cap. Cum sis, & cap. Significauit De conuers. coniug. (praesertim si Episcopi consensus, & decretum de separatione accessisset) quia illicita plane tunc esset copula, ex ea que nasceretur parius non legitimus. De qua re potest videri idem Sanchez lib. 7. De matrim. disp. 33.

Quarta est, Si matrimonium contractum sit per verba de praesenti, & ante consummationem vir fiat Subdiaconus, siue consentiente, siue dissentiente vxore, quia matrimonium inde non dirimitur, vxor potest cogere virum solum Subdiaconum ad consummationem matrimonij. Ita definitur in Extrauag. Ioannis 22. quæ incipit, Antiquæ concertationis (vbi quoque talis, matrimonio etiam soluto, fit in habitus ad Ordinis suscepti executionem, & superioris susceptionem, ac beneficij, vel officij Ecclesiastici ademptionem) ideoque partus, qui ex ea copula, quam lex Ecclesiastica admittit, nascetur, censetur legitimus: irregularis tamen, iuxta cap. Literas. De filiis Presbyt. vt Sanchez quoque habet in seq. lib. 9. disp. 38. num. 7. Illegitimus vero erit, si cum mulieris consensu interuenisset separatio, qualis antea descripta est.

Secundum quod notare oportet, est: cum qui natus est illegitimus, legitimus fieri per sequens matrimonium inter patrem, & matrem ipsius, ex cap. 1. & cap. Tanta, Qui filij sint legitimi. Quod quidem procedit etiam si non contingat ipsum matrimonium consummari: quia matrimonium non consummatum, vere est matrimonium.

Aduerte autem primo ex Syluest. in verbo, Legitimus, quæst. 8. & Conar. in Epitome 4. Decretal. p. 2. cap. 8. §. 2. num. 1. ad hoc tanquam conditionem necessariam requiri, vt quando talis filius concipitur vel nascitur, nec vterque, nec alteruter parentum habeat impedimentum aliquod, propter quod inter ipsos matrimonium nequeat valide contrahi: vt v. g. si nec consanguinei sint, vel affines in gradibus prohibitis: nec vterque, aut alteruter sit coniugatus, aut solemnè castitatis vovum emisserit, vel sacro Ordine initiatus sit. Si enim ad hoc aliquid eiusmodi impedimentum si ius tunc procreatus, etiam post matrimonium legitimum inter ipsius parentes sublato impedimento contractum, manet illegitimus, iuxta cit. cap. Tanta. Itaque si quis liber ab impedimentis contrahendi matrimonij, per plures annos mulierem coniugatam cognouerit ante, & post mortem mariti ipsius, ex ea que filios susceperit, per matrimonium eam ipsa tandem contractum, filij suscepti post mortem prioris mariti, sunt legitimi: sed suscepti ante eandem mortem, manent illegitimi: nisi excusetur ignorantia inuicibilis, quæ alter ignorauit alterius impedimentum dirimens matrimonium: vt v. g. quæ mulier ignorauit eum cui commiscebatur habere vxorem, vel contra. Faci enim talis ignorantia vt eiusmodi impedimentum non obstat quominus ob legitime contractum postea inter parentes matrimonium, filius habeatur legitimus. Pro quo habetur textus satis expressus in cap. Ex tenore, Qui filij sint legitimi: vbi glossa id notat, & Conuar. sequitur in Epitome 4. Decretalium cap. 8. §. 2. numer. 16.

Aduerte secundo, si quo tempore infans concipitur, nullum sit inter parentes ipsius impedimentum matrimonij contrahendi: interueniens postea impedimentum

67. Ex defectu natalium irregularis est omnis illegitimus, seu non procreatus ex legitima vxore: qui ex cap. Nisi cum pridem. De renuntiatione, §. Persona: vel est maritus, natus ex forto, seu meretrice: sic dicitur voce Hebraica significante alienum: eo quod ignorant habeat originem, ob matrem pluribus prostitutam: vel est natus ex adulterio natus, commisso ab vxorato cum soluta: vel est filius naturalis, natus ex concubina domi retenta à viro soluto, qui cum ea tempore concepti vel nati fetus contrahere potuit ex glossa ad cap. Per venerabilem, verbo, Naturalibus, Qui filij sint legitimi: vel denique est spurrius natus ex coitu damnato, seu quod punitur legibus: vt ex stupro, rapto, sacrilegio, incestu, aut ex fornicatione coniugata. Quibus irregularitas imponitur per cap. 1. De filiis presbyterorum: quo præcipitur quidem tantum, ne talis aliquis, nisi religiosus factus sit, ad sacros Ordines promoueat: sed ex cap. 1. eodem tit. in 6. patet etiam à minoribus arceri.

Ratio autem cur sicut per leges ciuiles ab honoribus secularibus; ita & per Ecclesiasticas ab Ordinibus, & dignitatibus Ecclesiasticis illegitimus arceatur est, quod si in eisdem privilegijs quibus legitimus fruere, nullo discrimine matrimonium à fornicatione separaretur ex corrupto hominum iudicio: nec filij ab imitatione sceleris parentum reuocarentur. Procedit vero istud in occulte illegitimos, etiam iis qui publice pro legitimis habentur ex Sylu. verbo, Irregularitas, quæst. 20. & Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 69. & cap. 27. num. 201. Nonnulla autem notare oportet. Primum est, sequentes regulas dari iudicandi de nato ex legitimo matrimonio non legitimo.

68. Prima est, si duo contraxerint per verba de praesenti, eorumque alter ante consummationem matrimonij ingre-